ANTIFA★BASE

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά-τεύχος 5-οκτώβρης/νοέμβρης 2011

ANTIFA BASE

για ηλεκτρονική επικοινωνία

autonome.antifa@yahoo.com

Είναι όντως εξευτελιστικό να παίρνεις φωτοτυπίες αντί για βιβλία. Είναι εξοργιστικό να πληρώνουν οι γονείς για το πετρέλαιο και την καθαριότητα του σχολείου (εκτός από όλα τ' άλλα). Κι είναι βάρβαρο να κλείνουν σχολεία και να στοιβάζονται όπως- όπως οι άγουρες ηλικίες σε αίθουσες- κλουβιά. Αλλά ειλικρινά, με το χέρι στην καρδιά, δεν το περιμέναμε; Δεν νιώθαμε (έστω διαισθητικά...) ότι εδώ και αρκετά χρόνια το σχολείο αργοπεθαίνει;

Κι εδώ που τα λέμε: για ποια "δωρεάν παιδεία για όλους" μιλάμε όλα αυτά τα χρόνια; Δεν έχουν ξηλωθεί τσέπες και τσέπες για τα φροντιστήρια και τις ξένες γλώσσες; Δεν έχουν ματώσει μαθητές να βγάλουν έστω το λύκειο; Δεν το 'χουν παρατήσει άλλοι για να βρουν δουλειά, επειδή η οικογένεια δεν τα 'βγαζε πέρα; Και η συνέχεια στο Πανεπιστήμιο; Μήπως ήταν για όλους; Όχι δα! Διότι και πάλι τα φράγκα στην τσέπη έβαζαν ζήτημα: σπουδές ή μεροκάματο.

Παρέα με όλα αυτά, το σχολείο έτσι όπως το ξέραμε (ας το πούμε ως ένα μαζικό "εργοστάσιο" πειθάρχησης και εκπαίδευσης των εφήβων) είναι πλέον άχρηστο για τους αφέντες αυτού του κόσμου. Και είναι άχρηστο επειδή οι αφέντες, καθώς χρόνια τώρα πλουτίζουν από την εργασία των από κάτω, νιώθουν πολύ δυνατοί και θέλουν να πάρουν πίσω και το τελευταίο ψίχουλο που έχουν δώσει.

Αλλά η αλήθεια είναι ότι κι εμείς δεν τα θέλαμε τα ψίχουλά τους: τη γνώση - κονσέρβα τη βαριόμασταν, τη ρουτίνα τη σπάζαμε με μικρές και μεγάλες ανταρσίες και τις αμφιβολίες μας για το "αν υπάρχει θεός" πάντα τις κρατούσαμε. Το πρόβλημα ήταν που αυτές μας τις αρνήσεις μας δεν τις πήραμε αρκετά στα σοβαρά, ώστε να τους δώσουμε μορφή, περιεχόμενο, ζωή.

Το ενδιαφέρον μας για το σχολείο δεν ήταν για τα βιβλία που ούτως ή άλλως τα βαριόμασταν και τα ξεφυλλίζαμε μόνο για τις εξετάσεις. Το ενδιαφέρον που βρίσκαμε στο σχολείο ήταν στις σχέσεις μας, στους έρωτες, στις φιλίες, στις έχθρες μας και στις στιγμές αμφισβήτησης. Εκεί δηλαδή ακριβώς που βρίσκεται η δύναμή μας.

Οπότε το πρόβλημα έχει ως εξής: αυτοί παίρνουν πίσω τα ψίχουλα που εμείς ούτως ή άλλως δεν θέλαμε. Μόνο που αυτοί είναι οργανωμένοι και έχουν άσχημα σχέδια για την πάρτη μας. Ενώ εμείς;

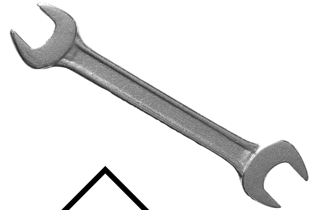
Οι ιδέες που κυκλοφοράμε σε αυτό έντυπο, δεν είναι από τις συνηθισμένες, δεν τις λένε τα μίντια, τα κόμματα και πάσης φύσεως ειδικοί επί των ζωών μας. Είναι η δεύτερη χρονιά που το base μοιράζεται σε λύκεια της αθήνας, οπότε κάποιοι μας γνωρίζουν ήδη και οι ιδέες μας ίσως τους φαίνονται οικείες. Όσοι και όσες μας βλέπουν πρώτη φορά, έχουμε καιρό να γνωριστούμε. *Καλό φθινόπωρο!*

INTRODUCTION

ANTIFA BASE

autonome antifa

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa

τα καρέ της μνήμης

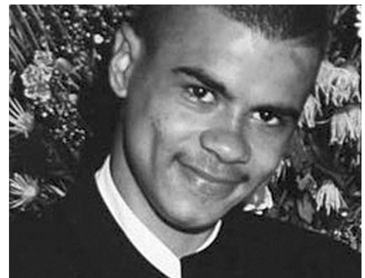

Τα γεγονότα του περασμένου Μαΐου, δηλαδή το πενθήμερο φασιστικό πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας εναντίον μεταναστών εργατών, ήταν ενδεικτικά της εποχής μας με την προέλαση της βαρβαρότητας που τη χαρακτηρίζει. Δεν μας εξέπληξε η ευρύτερη κοινωνική αποδοχή των ελλήνων που κυνήγαγαν "ξένους" ούτε η αστυνομική ασυλία των ρατσιστών. Η οποία ασυλία φυσικά είναι που τους έλυσε τα χέρια, αφού μια χούφτα θρασύδειλων απολάμβανε τη "διακριτική" συνοδεία διμοιριών. Αλλά έτσι κι αλλιώς η κρατική στήριξη του ρατσιστικού βόθρου δεν είναι, επίσης, κάτι καινούριο.

Απ' την άλλη, αυτό δε σημαίνει ότι τα καθάρματα αυτής της κοινωνίας μπορούν να κάνουν τις βρωμοδουλειές τους ανενόχλητοι. Και αυτό το καταλάβαιναν πολύ καλά όταν έβλεπαν απέναντί τους ντόπιους αντιφασίστες και μετανάστες να αποδεικνύουν έμπρακτα ότι τίποτα δεν έχει τελειώσει. Γιατί είναι το ταξικό μίσος που κάνει την εθνική ενότητα χίλια κομμάτια και στέλνει τους φασίστες στο νοσοκομείο.

“ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ ΑΠ' Τ1Σ ΦΤΩΧΟΓΕ1ΤΟΝ1ΕΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔ1ΝΟΥ Φ1ΛΑΡΑΚ1”

Στην (καθορισμένη απ’ το φολκλόρ) αφασία που χαρακτηρίζει τη συλλογική γνώση για κάθε μια απ' τις γωνιές του πλανήτη αυτού, η Βρετανία είναι απλά ένα μεγάλο νησί κατοικημένο από κάτι “ξενέρωτους” με περίεργο χιούμορ (“βρετανικό”… ξέρετε…) που όταν δεν οδηγούν τα δεξιοτίμονα αμάξια τους, πίνουν τσάι και τρώνε “fish and chips”. Ωστόσο, η Βρετανία έχει και ένα άλλο είδος παράδοσης, που ο μέσος εξυπνάκιας έχει επιλέξει να αγνοεί: παράδοση αντιφασιστικής δράση και εξεγέρσεων ενάντια στην αστυνομία. Παρακάτω θα αφηγηθούμε ένα από τα πιο πρόσφατα επεισόδιά της.

Στις 4 του περασμένου Αυγούστου, οι βρετανοί μπάτσοι δολοφόνησαν τον Mark Duggan, ένα νεαρό μαύρο που ζούσε στο λονδρέζικο προάστιο του Τότεναμ. Δυο μέρες αργότερα, μια ειρηνική διαδήλωση 200 ατόμων βρέθηκε να στρατοπεδεύει έξω απ’ το τοπικό αστυνομικό τμήμα, απαιτώντας εξηγήσεις. Ωστόσο, οι υπεκφυγές και οι ασάφειες της αστυνομίας έκαναν το ποτήρι να ξεχειλίσει. Η εξέγερση που ξέσπασε το βράδυ της ίδιας μέρας εξαπλώθηκε σε πολλές ακόμα γειτονιές του Λονδίνου και άλλες βρετανικές πόλεις και για 4 μέρες συνοδεύτηκε από εμπρησμούς καταστημάτων, επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα και εκτεταμένο πλιάτσικο εμπορευμάτων. Υπεύθυνο για τις επιθέσεις και την ψειριστική ήταν όπως πάντα το πολυεθνικό προλεταριάτο της χώρας: μαύροι, ασιάτες και λευκοί.

Μέσα στο ίδιο διάστημα, σύσσωμη η αστική τάξη της χώρας επιδόθηκε σε καμπάνια συκοφάντησης και επιχείρηση καταστολής της εξέγερσης: μέχρι τις 15 Αυγούστου η αστυνομία συνέλαβε πάνω από 3000 άτομα, τα μίντια έκαναν ότι μπορούσαν να ρίξουν το βάρος σε κάποια επεισόδια φυλετικών συγκρούσεων και η καθεστωτική αριστερά (αυτός ο φτωχός συγγενής της μεσαίας τάξης) "απέρριψε κριτικά" την εξέγερση επειδή δεν είχε "σαφή ταξικά αιτήματα" (;!).

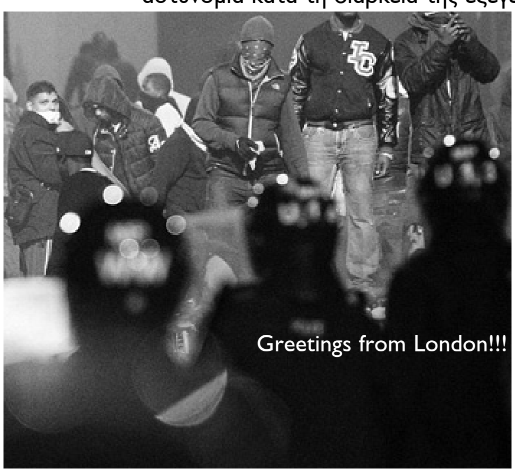
Εμείς απ' τη μεριά μας έχουμε να πούμε τα εξής: Για τη βία: Όσοι σκίζουν τα ρούχα τους για τα περιστατικά "τυφλής βίας" που σημειώθηκαν κατά την εξέγερση είναι οι ίδιοι που συστηματικά και εσκεμμένα παραβλέπουν όλες τις αιτίες που οδηγούν στις εξεγέρσεις: την αστυνομική επιτήρηση και βία, τη βία της μισθωτής εργασίας (ή ανεργίας), τη βία του ρατσισμού, κοντολογίς τη βία μια κοινωνίας οργανωμένης γύρω από την εκμετάλλευση της εργασίας.

Για το πλιάτσικο: Αυτή είναι μια ενδιαφέρουσα ιστορία. Αφενός τα στόματα που αντιστοιχούν σε καλοζωισμένους πρωτοκοσμικούς κώλους, το έχουν εύκολο να καταδικάζουν το πλιάτσικο - οι λόγοι είναι προφανείς και δε θα επεκταθούμε. Όσον αφορά, όμως, την βρετανική περίπτωση υπάρχει ένα ενδιαφέρον ιστορικό δεδομένο που αποκρύπτετε επιμελώς: κατά τη διάρκεια της περιόδου 1940-1941 κι ενόσω οι ναζί βομβάρδιζαν το Λονδίνο, μετά το τέλος της εκάστοτε επιδρομής ο "τιμημένος λονδρέζικος λαός" πραγματοποιούσε τις δικές του επιδρομές στα χαλάσματα των βομβαρδισμένων καταστημάτων και σπιτιών αφαιρώντας κοσμήματα ακόμα και από πτώματα και οδηγώντας τα βρετανικά δικαστήρια στην εξέταση περισσότερων από 4.500 περιπτώσεων πλιάτσικου. Φυσικά, το 2011 όλα αυτά έχουν ξεχαστεί.

Για τον (μη) ταξικό χαρακτήρα της εξέγερσης και την αριστερά: Για να τελειώνουμε μ' αυτό το παραμύθι: η εξέγερση σαρκώθηκε στα κορμιά και τα μυαλά του πολυεθνικού προλεταριάτου της χώρας, στα κορμιά και τα μυαλά ανέργων ή (επισφαλών) εργατών, αντρών και γυναικών. Δεν ξέσπασε στο όνομα κάποιας ιδεολογίας αλλά ξέσπασε αυτόνομα ενάντια στην αστυνομία, ενάντια στους περιορισμούς της ταξικής κοινωνίας που λέει "εσύ θα δουλεύεις - εσύ δε θα δουλεύεις", "εσύ θα 'χεις - εσύ δε θα 'χεις". Αν αυτό δεν κάνει στους θεματοφύλακες της "καθαρής ιδεολογίας", λυπούμαστε πολύ αλλά ας καταλάβουν πως μετά από δυόμιση δεκαετίες αγωνιστικής άπνοιας, εξεγέρσεις όπως αυτή του Αυγούστου - με όλη την παθογένειά τους- δεν είναι τίποτε άλλο παρά το προλεταριάτο που ψηλαφίζει τον υπαρξιακό πυρήνα του. Όπως είχε πει κι ένας πιτσιρικάς σε μια παλιότερη εξέγερση, όταν ένας δημοσιογράφος τον ρώτησε "ποια είναι τα αιτήματά του": "Ερχόμαστε απ' τις φτωχογειτονιές του Λονδίνου, φιλαράκι…"

φωτό 1: Ο δολοφονημένος Mark Duggan

φωτό 2: Μια λευκή γυναίκα προσπαθεί να αποτρέψει τη σύλληψη ενός μαύρου άντρα απ' την αστυνομία κατά τη διάρκεια της εξέγερσης.

Ο Darcus Howe, μέλος των Μαύρων Πανθήρων της Βρετανίας και κομμάτι της εξέγερσης του Brixton το 1981, βρέθηκε καλεσμένος του BBC για να μιλήσει για την φετινή εξέγερση. Η δημοσιογράφος του BBC, ενοχλημένη από την στάση του Howe - ο οποίος αρνιόταν πεισματικά να κάνει τη χάρη στο κανάλι της, που τον έβγαλε στον αέρα ελπίζοντας πως θα αποκηρύξει τους ταραξίες- του είπε πικρόχολα "Απ' ό,τι καταλαβαίνω, οι ταραχές (σ.τ.μ.: η λέξη που χρησιμοποιεί η δημοσιογράφος είναι "riots" και ουσιαστικά σημαίνει εξέγερση - εδώ χρησιμοποιείται απαξιωτικά, όπως λέμε "μπάχαλα" ή στην καθώς πρέπει δημοσιογραφική αργκό "επεισόδια") δεν σας είναι άγνωστες, έτσι δεν είναι; Έχετε πάρει κι εσείς μέρος σ' αυτές;" Για να πάρει την πληρωμένη απάντηση: "Δεν έχω πάρει μέρος σε ταραχές (riots) ούτε μία φορά. Έχω πάρει μέρος σε διαδηλώσεις που κατέληξαν σε σύγκρουση". Είπε κανείς τίποτα;

antifa chat

Prosoxi anagnostes! Opos tha paratirisate, se afto to chat kanenas den vrizei kanenan, oloi ferontai stous sinomilites tous sxedon anthropina, oloi vriskontai entos thematos kai sxedon oloi simfonoun. Opote afto to chat einai profanos pseftiko, alli mia ipouli prospatheia ton antifadon na perasoun tis anthellinikes tous apopseis, sas to leme na to kserete!

Στράτευσ

sfodra_anisixos: Ρε σεις, τι διάβασα πάλι; Όχι μόνο θέλουν να αυξήσουν τη θητεία, θέλουν να κάνουν και το στρατό υποχρεωτικό από τα 18;

karavana_agapi_mou: Ω ναι! Είναι υπέροχο, νιώθω τεράστια ανυπομονησία να ξεκινήσω τις ασκήσεις με ένα σκληρό πατριώτη λοχία!

sfodra_anisixos: Πας καλά ρε; Κάνας άλλος υπάρχει να πει τίποτα;

pino_mp@fous: Καλά μιλάμε για ξενέρα τεράστια! Εγώ σα μαλάκας γράφτηκα σε ΙΕΚ για να πάρω αναβολή - τι μαλακίες είν' αυτές ρε;

sfodra_anisixos: Κι εγώ γι' αυτό πήγα και γράφτηκα στην κλωστοϋφαντουργία Κοζάνης που πέρασα. Καλά ρε, εγώ νόμιζα ότι ο στρατός έχει γίνει εθελοντικός... Τι σκατά;

analio_kai_ta_nixia_mou: Όχι εθελοντικός φίλε μου, μισθοφορικός! Τα τελευταία δέκα χρόνια μειώνουν τους κληρωτούς φαντάρους και αυξάνουν αυτούς που λέμε ΕΠ.ΟΠ, δηλαδή επαγγελματίες οπλίτες. Με άλλα λόγια, όποιος ήθελε, ή δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς, ή συνήθως και τα δυο μαζί, πήγαινε και γινόταν τελευταίος τροχός της αμάξης στον ελληνικό στρατό, ενώ για όλους τους υπόλοιπους η υποχρεωτική θητεία μειωνόταν μέχρι που στο τέλος έφτασε τους εννιά μήνες. Τώρα θέλουν να την κάνουν 12.

sfodra_anisixos: Ε και τώρα τι έγινε και στραβώσανε;

analio_kai_ta_nixia_mou: Το πρώτο που έγινε είναι η κρίση. Δεν γουστάρουνε με τίποτα να κυκλοφοράει άνεργη νεολαία, φοβούνται μην της μπούνε κακιές ιδέες. Από αυτή τη σκοπιά, η ιδέα της στράτευσης στα 18 προκύπτει από την ίδια πηγή με την ιδέα για κατάργηση της βάσης 10: Με άλλα λόγια, σου λέει το κράτος, δουλειές δεν υπάρχουν, έλα να τους παρκάρουμε κι ας είναι σε ΤΕΙ του κώλου, ας είναι σε ΙΕΚ, αρκεί να έχουν κάτι να κάνουν και να μη νιώθουν άνεργοι! Ε, το τελευταίο parking που σκέφτηκαν είναι ο ελληνικός στρατός.

karavana_agapi_mou: Δηλαδή δεν θα πολεμήσουμε αν παραστεί ανάγκη υπεράσπισης της πατρίδος;

analio_kai_ta_nixia_mou: LoL ρε φίλε! Πού το βρήκαμε το παλικάρι; Άμα γουστάρεις πολύ φίλε μου, μπορεί και να πολεμήσεις στο τέλος! Δεν βλέπεις τι γίνεται με την Τουρκία; Το ελληνικό κράτος έχει κάνει συμμαχία με το Ισραήλ και τους Κύπριους και την έχουν δει πως ό,τι υπάρχει σε ολόκληρη τη νοτιοανατολική μεσόγειο είναι για πάρτη τους. Στριμώχνουν τους Τούρκους μέχρι εκεί που δεν αντέχουν, κυνηγάνε τον πόλεμο με την απόχη. Οπότε στο τέλος μπορεί και να ικανοποιηθείς! Καύλωσες τώρα;

karavana_agapi_mou: Διαφωνώ οριζοντίως και καθέτως με την ανάλυσή σας, εγώ νομίζω πως το μόνο πρόβλημα είναι η τουρκική επιθετικότης!

analio_kai_ta_nixia_mou: Α ναι; Και ποιος άρχισε πρώτος να λέει ότι υπάρχουν κοιτάσματα φυσικού αερίου στη νοτιοανατολική Μεσόγειο; Ποιος πήγε πρώτος να κάνει έρευνες; Ποιος έχει μια κουτσουλιά τόπο που λέγεται Καστελλόριζο κάπου τέρμα Θεού και θέλει με αυτή την κουτσουλιά να διεκδικήσει 100.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα θάλασσα για πάρτη του; Το ελληνικό κράτος τα ξεκίνησε όλα και το ελληνικό κράτος τα τραβάει μέχρι εκεί που δεν παίρνει! Και γιατί δηλαδή το τουρκικό κράτος θα κάτσει να κοιτάει; Είναι μαλάκες αυτοί; Ή μπας και δεν ξέρουν από "αλύτρωτες πατρίδες" και "εθνικά δίκαια"; Εγώ κοιτάω το μέλλον και βλέπω σκοτάδια...

σηστα 1 8

karavana_agapi_mou: Αυτά που λέτε κύριε κομουνίζουν εξώφθαλμα, νομίζω πως εκτίθεσθε μόνος σας και δεν χρειάζεται να απαντήσω.

sfodra_anisixos: Δηλαδή εσύ λες ότι μας θέλουν για να πολεμήσουμε;

analio_kai_ta_nixia_mou: Όχι, εγώ είπα ότι κατ' αρχήν σκέφτονται πώς να φτιάξουν parking για άνεργη νεολαία. Το άλλο τώρα, είναι πιο περίπλοκο.

sfodra_anisixos: Για πες, έχω όρεξη...

pino_mp@fous: Πω, εγώ ψιλοβαριέμαι...

analio_kai_ta_nixia_mou: Λοιπόν λέω εγώ και όποιος αντέξει: Ο μισθοφορικός στρατός που στήνουν δέκα χρόνια τώρα, είναι καλός για τίποτα εθνοκαθάρσεις αμάχων, τίποτα βιασμούς, άντε και για τίποτα αντάρτικα όπως στο Αφγανιστάν. Σε περιπτώσεις δηλαδή που ο κίνδυνος για τους μισθοφόρους δεν είναι πολύ μεγάλος. Αν όμως τύχει να πρέπει να πλακωθεί με άλλο στρατό, κανονικό στρατό με τους πυραύλους και τα αεροπλάνα του, υπάρχει πρόβλημα! Γιατί με τι λεφτά θα πάει ο άλλος να πεθάνει; Για χίλια πεντακόσια το μήνα; Για 3.000; Για 10.000; Όσο πιθανότερο είναι να πεθάνεις, τόσο αυξάνει το απαιτούμενο ποσό. Με άλλα λόγια, για να πλακωθούν τα κράτη μεταξύ τους χρειάζονται στρατούς με λημένα ιδεολογικά ζητήματα, ανθρώπους που να κινούνται από αυτό που λένε πατριωτισμό, μίσος για τον αντίπαλο και πάει λέγοντας... Ο μισθός στο τέλος καταντάει πάντα λίγος!

pino_mp@fous: Και τι, εγώ άμα πάω, θα έχω μίσος για τον εχθρό; Στ' αρχίδια μου!

analio_kai_ta_nixia_mou: Ναι, εδώ είναι η άλλη όψη του προβλήματος. Γιατί η ελληνική κοινωνία και γενικώς οι δυτικές κοινωνίες τα τελευταία χρόνια επιδεικνύουν μια κάποια αποστροφή όταν τους λένε για θάνατο στην υπηρεσία ανώτερων ιδανικών... Οπότε ο ελληνικός στρατός και όλοι οι στρατοί έχουν ένα προβληματάκι: από τη μια οι μισθοφόροι που μπορεί να αρχίσουν να τρέχουν όταν αρχίσουν να σκοτώνονται σε μεγάλους αριθμούς. Από την άλλη οι υπόλοιποι που δεν δείχνουν και τόσο προετοιμασμένοι για επανάληψη του "έπους του '40". Οπότε; Ποιος μαλάκας θα πάει να πεθάνει για τα πετρέλαια της νοτιοανατολικής μεσογείου; Δεν λέω βέβαια ότι το πρόβλημα είναι άλυτο... Έχει όμως τις δυσκολίες του!

karavana_agapi_mou: Ορισμένοι εξυπνάκηδες θαρρούν πως γνωρίζουν την στρατηγική του Υπουργείου Αμύνης καλύτερα και από τον ίδιο τον υπουργό αυτοπροσώπως. Θα εκτεθούν όμως ανεπανόρθωτα από τα μελλούμενα!

analio_kai_ta_nixia_mou: Καλά εσένα δε σου μιλάω! Το άλλο που πάει πακέτο με όλα αυτά πάντως, είναι ότι μαζί με τους μισθοφόρους, ο στρατός ως διαδικασία οργανωμένης παραγωγής θανάτου, έχει προοδεύσει πολύ από το 1940. Τα μηχανήματα που χρησιμοποιούν χρειάζονται ειδικευμένο προσωπικό και το μεγάλο όφελος για τη διαδικασία παραγωγής θανάτου είναι ότι έχει αυξήσει θεαματικά την "παραγωγικότητά" της. Δηλαδή ένας καριόλης μπορεί να σκοτώσει πολύ περισσότερους σήμερα απ' ό,τι το 1944. Άρα όσοι πάνε στο στρατό ανειδίκευτοι, σε περίπτωση πολέμου είναι εντελώς τελειωμένοι, δεν έχουν καμία ελπίδα, θα τους σφάξουν σαν κουνέλια. Γιατί φυσικά δεν θα είναι οι φαντάροι του δωδεκάμηνου εκείνοι που θα χειρίζονται τα "εξελιγμένα οπλικά συστήματα"...

karavana_agapi_mou: Ούτε εγώ σου μιλάω! Ακούστε παιδιά: όποιος θέλει να μιλήσουμε χωρίς να παρεμβάλλονται κομμουνισταί πάσης φύσεως, ας στείλει με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο μια ηλεκτρονική επιστολή στη διεύθυνση Public_Relations@ypourgeio.aminis.gr. Εκεί θα μιλήσουμε με την ησυχία μας. Και μην ξεχάσετε να συμπληρώσετε το πεδίον "Subject" με την ένδειξην "δια τον αντσυντ/ην Κεραυνόν, υπεύθυνον δημοσίων σχέσεων και marketing"! Θα τα πούμε εκεί!

pino_mp@fous: Κύριε αντισυνταγματάρχη, στο στρατό έχει ναρκωτικά;

analio_kai_ta_nixia_mou: O_o!

SCHOOL'S OUT

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΟΥΙΖ:

Το τραγουδάκι

ΝΑ ΘΥΜΙΣΟΥΜΕ ΠΡΩΤΑ ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ:

“Παπoράκι του Μπουρνόβα και καρότσα της στεριάς
πόσα τάληρα γυρεύεις στον Περαία να με πας”;
(τη δεύτερη φορά: “στον Περαία έχω σπίτι και στο Πέραμα κυρά”)

Στη φωτό: Νεκροί Έλληνες στρατιώτες κάπου στην Τουρκία, 1922. Το 1920, νομίζοντας ότι ο “προαιώνιος εχθρός” βρισκόταν υπό διάλυση, το ελληνικό κράτος αποφάσισε να κατακτήσει την Τουρκία. Το γεγονός αποδεικνύει ότι αυτό που μας λένε στο σχολείο, ότι δηλαδή “η Ελλάδα δεν έχει κάνει ποτέ επεκτατικό πόλεμο” είναι παραμύθι της Χαλιμάς. Άλλο τώρα που, όπως αποδείχθηκε τελικά, ακόμη και μισοδιαλυμένο, το τουρκικό κράτος μπορούσε να τα βγάλει μια χαρά πέρα με το ελληνικό.

Ερώτηση τώρα: Σε τι πράγμα αναφέρονται οι στίχοι;

α) Μιλάνε τουρίστες που έχουν ξεμείνει από λεφτά σε κάποιο νησί που δεν το ξέρει η μάνα του.
β) Προφανώς προβλέπει το μέλλον -λέει για τότε που θα μας κόψουν τα τραίνα και θα κυκλοφοράμε με καρότσες.
γ) Είναι από πολύ παλιά, τότε που για να πας από τον Πειραιά στο Πέραμα έπρεπε να πάρεις καράβι.

Απάντηση:
Λάθος όλα! Αυτό το τραγούδι είναι συλλογική κατασκευή με ημερομηνία περίπου 1920. Το εμπνεύστηκαν οι Έλληνες λιποτάκτες που αδιαφορώντας για τις κατακτήσεις του ελληνικού ιμπεριαλισμου εγκατέλειπαν τον ελληνικό στρατό και τη Μικρά Ασία και πολύ σοφά προσπαθούσαν να γυρίσουν στα σπίτια τους (ο Μπουρνόβας ήταν προάστιο της Σμύρνης). Όταν τελικά τα απίθανα σχέδια του ελληνικού κράτους για κατάκτηση της Τουρκίας κατέρρευσαν και μαζί και το μέτωπο (η “μικρασιατική καταστροφή”...), η κατάσταση έγινε “ο σώζων εαυτόν σωθήτω” και το τραγουδάκι τραγουδιόταν πλέον απ’ όλους. Σημειωτέον ότι η αρχική μουσική ήταν διαφορετική από τη γνωστή, πολύ πιο θλιμμένη και βαριά. Τη χαρούμενη μουσική που όλοι γνωρίζουμε την έχει γράψει ο Μάνος Λοΐζος το 1972.

ΤΑ SOS στη φυσική δε θα πέσουν φέτος!

Αντίθετα με μια θεωρητική επιστήμη, μια θετική, όπως η φυσική έχει ένα ισχυρό αβαντάζ. Δε χωρά αμφισβήτησης!!! Δηλαδή, το να πας κόντρα στη φυσική είναι σαν να λες ότι αν ρίξεις ένα μήλο απ' τη μηλιά, αυτό θα πάει προς τα πάνω! Παράνοια! Εντάξει, το μήλο θα πέσει στη γη, αυτό όμως δε σημαίνει, πως δεν μπορείς να ερευνήσεις το ρόλο της φυσικής και των θετικών επιστημών γενικότερα στο σύστημα. Γιατί τίποτα σ' αυτόν τον κόσμο δεν μπορείς να το δεις γυμνό, δηλαδή χωρίς τις κοινωνικές συνθήκες που το περιβάλλουν. Κι αυτές είναι σίγουρα ο καπιταλισμός.

Οι θετικές επιστήμες δεν ήρθαν από τον ουρανό, ούτε είναι ουδέτερες σ' αυτόν τον άδικο τον κόσμο, τον κακό. Έχουν θέση και δουλεύουν παραδοσιακά για τους χρηματοδότες τους σε κάθε λογής ερευνητικά προγράμματα - τ' αφεντικά δηλαδή. Ένα απλοϊκό παράδειγμα είναι η NASA. Πιστεύει κανείς πως λειτουργεί για το καλό της ανθρωπότητας, έτσι γενικά κι αόριστα ή για το καλό των Η.Π.Α.; Προφανώς το δεύτερο. Έτσι, ο "λαμπρός επιστήμονας" ως φιγούρα είναι ταυτόχρονα και ο καλός αγωγός των πολεμικών επιχειρήσεων της Αμερικής στο Αφγανιστάν ή όπου άλλου.

Το ορθολογικό τείχος, όμως, που υψώνει η φυσική μοιάζει απροσπέλαστο. Κι αυτό γιατί η γλώσσα της είναι σύμβολα και πράξεις και τα επιχειρήματά της αποδείξεις και πειράματα. Παρ' όλα αυτά, δε σε εμποδίζει να δεις, έστω κι ας μην καταλαβαίνεις τίποτα, την πραγματική σημασία όλων αυτών που μοιάζουν με ιερογλυφικά. Δεν είναι η "ανθρώπινη πρόοδος" ο σκοπός των θετικών επιστημών, είναι η προστασία των συμφερόντων των αφεντάδων αυτού του κόσμου. Για παράδειγμα, οι δορυφόροι που όσο χρήσιμοι κι αν μοιάζουν για να μαθαίνουμε τον καιρό ή να βοηθούν στις επικοινωνίες, άλλο τόσο χρήσιμοι είναι για τα αφεντικά για να μπορούν να μας παρακολουθούν όπως και όποτε θέλουν.

Σε 300 λέξεις δε χωρά να πεις πολλά, αλλά αντιλαμβάνεσαι ότι αυτή είναι η φυσική τελικά. Το εργαλείο του συστήματος για να συναρμολογεί και να διαλύει τον κόσμο προς όφελός του.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΜΟΣΧΑΤΟ

ΚΑΜΜΕΝΑ ΜΥΑΛΑ ΚΑΜΜΕΝΑ ΤΖΑΜΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ

ΕΝΑΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

+ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ

Μέσα στο Μάη που μας πέρασε φασίστες έκαψαν δυο τζαμιά στη γειτονιά της Καλλιθέας - στο δεύτερο μάλιστα προσπάθησαν να κάψουν ζωντανούς όσους βρίσκονταν μέσα σ' αυτό. Πέρα απ' τους θρασύδειλους που έριξαν τη βενζίνη η επίθεση αυτή είχε κι άλλους υπεύθυνους.

Ας πούμε το ελληνικό κράτος και την πολιτική που έχει για τους μετανάστες. Είναι μια πολιτική που οδηγεί με βία και με σχέδιο όλους τους μετανάστες στην παρανομία. Δεν πρόκειται για απερισκεψία. Το ελληνικό κράτος χρειάζεται τους μετανάστες εργάτες, μόνο που τους χρειάζεται φτηνούς, αμίλητους και δίχως δικαιώματα. Τους χρειάζεται "παράνομους". Δεν είναι μια παρανομία που την επέλεξαν οι ίδιοι οι μετανάστες - είναι μια παρανομία που τους φορέθηκε με το ζόρι. Το ελληνικό κράτος αποφασίζει ποιος θα είναι νόμιμος και ποιος θα είναι παράνομος, ποιος θα έχει χαρτιά και ποιος όχι ανάλογα με το ποιον γουστάρει. Και μιας και το ελληνικό κράτος δε γουστάρει κανέναν, το αποτέλεσμα είναι πως εκατοντάδες χιλιάδες "ξένοι" που ζουν και δουλεύουν στην Ελλάδα "δεν έχουν χαρτιά". Είναι λοιπόν ανύπαρκτοι για το επίσημο κράτος, σάκος του μποξ για τους μπάτσους και τους φίλους τους, "εύκολος" στόχος για τα φασιστάκια. Είναι αυτή η τεχνητή παρανομία των μεταναστών που δίνει θάρρος στους έλληνες ρατσιστές.

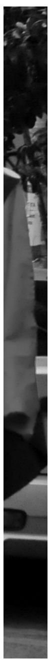
Αλλά δεν είναι μόνο η πολιτική του κράτους που οπλίζει τα χέρια των ναζί. Από τον πρωθυπουργό τον ίδιο μέχρι τον τελευταίο δημοτικό σύμβουλο ολόκληρο το σύστημα εκμετάλλευσης λειτουργεί πάνω στην υποτίμηση των μεταναστών. Για παράδειγμα λίγο πριν το καλοκαίρι ο, κατά τα άλλα πανάγνωστος, δήμαρχος Μοσχάτου κάλεσε τους δημότες του να διώξουν από τη γειτονιά τον ξενώνα που κάποια στιγμή στο μέλλον θα στέγαζε λίγες οικογένειες μεταναστών. Βάφτισε τους μετανάστες απειλή, κατέβασε στο δρόμο 600 ρατσιστές κατοίκους, τους έδωσε βήμα να πουν τις μαλακίες τους και στο τέλος απείλησε με "ιδιαίτερα σκληρές αντιδράσεις" σε περίπτωση που δε γίνει δεκτή η ρατσιστική απαίτηση του. Μετά από λίγες μέρες το ένα απ' τα τζαμιά της γειτονικής Καλλιθέας πήρε φωτιά...

Κι υπάρχει και κάτι άλλο: οι έλληνες της διπλανής πόρτας, φτωχότεροι στο πορτοφόλι, πιο φοβισμένοι στην καρδιά, πιο θολωμένοι στο μυαλό, ετοιμότεροι από ποτέ να κατηγορήσουν οποιονδήποτε άλλο για τα παθήματα τους είναι ψημένοι πως "για όλα φταίνει οι ξένοι". Το δίχως άλλο πρόκειται για ένα ένστικτο κανιβαλικό. Αντιμέτωποι με ένα σκληρό μέλλον προσπαθούν να το ξορκίσουν σπρώχνοντας, χτυπώντας και κατηγορώντας όποιον τους φαίνεται πιο αδύναμος από την πάρτη τους. Μόνο που έτσι δε θα φτάσουν μακριά. Γιατί στο κάτω κάτω την περισσότερη δύναμη την έχουν τα κράτη και οι αστυνομίες τους...

Ρουφιάνος detected!!! Υπάλληλος του δήμου Μοσχάτου ή τσιράκι της δημοτικής αρχής ή κάτι τέτοιο τελοσπάντων κατεβάζει την αφίσα μας. Ακολουθεί προβληματισμός...

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ

(ΑΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΧΩΣ ΛΑΪΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ)

Ο Ανδρέας Ευθυμίου, δήμαρχος Μοσχάτου - Ταύρου, είναι γενικώς ΠΑΣΟΚ. Θα μας πει λοιπόν ότι όταν απειλούσε με "ιδιαίτερα σκληρές αντιδράσεις των πολιτών και της δημοτικής αρχής" εν όψει της δημιουργίας "ξενώνα μεταναστών", δεν εννοούσε δύο εμπρησμούς και μια απόπειρα μαζικής δολοφονίας σε τζαμιά στην γειτονική Καλλιθέα.

Κι όμως αυτό ακριβώς έγινε! Δύο τζαμιά καμμένα νύχτα στην Καλλιθέα (το ένα την ώρα του εμπρησμού είχε ανθρώπους μέσα), την ίδια ώρα που ο δήμαρχος έστελνε "επιστολές στο λαό", "έκανε διαβήματα", συμμετείχε σε "συγκεντρώσεις της επιτροπής πολιτών" και γενικώς αγωνιζόταν ενάντια στην αλλότρια εισβολή. Τι είναι λοιπόν ο δήμαρχος και οι "πολίτες" που μαζεύονται στις σχετικές εκδηλώσεις, απ' όπου αναμφίβολα δεν έλειψαν και οι νεοναζί εμπρηστές των τζαμιών της Καλλιθέας; Ηθικοί αυτουργοί εμπρησμών και απόπειρας δολοφονίας!

Καθώς όμως στον κόσμο τούτο τίποτα δεν είναι τυχαίο, ας αναρωτηθούμε: Βρε μπας και κάποιες από τις τοπικές δυνάμεις φιλοδοξούν να στήσουν μια τοπική ρατσιστική "επιτροπή πολιτών"; Εξαίσια! Τον δρόμο τον δείχνει ο Άγιος Παντελήμονας! Να έρθει η ΕΥΠ για να κανονίζει να κάθονται καλά οι "εχθροί του έθνους", να ενταχθούν επιτέλους κάπου πολιτικά οι μαφιόζοι και να τιγκάρει ο τόπος νεοναζί (όχι ότι θα πρόκειται για διαφορετικά φυσικά πρόσωπα). Και μετά από κάτι μήνες να πουλάνε προστασία στα καφενεία οι χρυσαυγίες και στο δρόμο να γίνεται κόλαση γιατί κάποιοι έχουν λάθος χρώμα. Αυτό μάλιστα! Αυτό πάει να πει "Ανθρώπινη Πόλη - Σύγχρονος Δήμος"!

Γιατί αν θυμάστε, έτσι λέγανε τον συνδυασμό που ψηφίσατε πέρυσι.

autonome antifa ★

αριστερά: η αφίσα της συνέλευσης autonome antifa με τίτλο "ο δήμαρχος είναι ο εμπρηστής". Θέμα της η συνεργασία του Δήμου Μοσχάτου με τους ρατσιστές κατοίκους της περιοχής.

\>>>>>>>> Ποιος (και γιατί) έκαψε τα τζαμιά;

Λένε ότι το πρόβλημα στις γειτονιές μας είναι το "έγκλημα" κι οι "λαθρομετανάστες". Πολύ ωραίο και αποπροσανατολιστικό το ζητηματάκι τους! Αυτοί όμως που το λένε, ποιοι είναι; Και γιατί το λένε; Γιατί δε λένε "το πρόβλημα στις γειτονιές μας είναι η αδιαφορία για το διπλανό μας, η ρουφιανιά, το νταβατζιλίκι, η μαφία, η βία στην καθημερινότητα, η πειθάρχηση στη δουλειά;"

Μήπως τελικά αυτοί που δεν σταματούν να ανακαλύπτουν "προβλήματα" στις γειτονιές μας είναι οι ίδιοι που αποτελούν το πραγματικό πρόβλημα; Η προκήρυξη που κρατάτε στα χέρια σας υποστηρίζει αυτό ακριβώς: ότι το πρόβλημά μας είναι οι ρατσιστές, ο κρατικός μηχανισμός καταστολής και τα οικονομικά συμφέροντα που παράγουν εμπόλεμες κοινωνικές σχέσεις στις γειτονιές μας και παντού. Τα δυο καμμένα τζαμιά του τελευταίου μήνα στην Καλλιθέα και τα όσα εξελίσσονταν ταυτόχρονα στις γειτονιές μας, αλλά και γενικότερα στην Αθήνα, είναι καμπανάκι συναγερμού: η ελληνική κοινωνία κατρακυλά πια εμφανώς στη βαρβαρότητα. Ένας φασισμός χωρίς σβάστικα εγκαθιδρύεται δίχως πολλές αντιστάσεις. Κι αυτή είναι μια εξέλιξη που αργά ή γρήγορα θα την πληρώσουμε όλοι μας.

\>> προκήρυξη Νο 8 της αντιφασιστικής συνέλευσης **autonome antifa**, Ιούλιος 2011

για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

1. Τα γεγονότα στην Καλλιθέα το Μοσχάτο και τον Ταύρο

δεξιά: η προκήρυξη που μοιράστηκε χέρι με χέρι και πόρτα με πόρτα στην Καλλιθέα. Θέμα της η σύνδεση ρατσιστών, μαφίας, αστυνομίας και δημοτικής αρχής.

ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ////

ΠΑΛΙΟΤΕΡΑ ΤΕΥΧΗ ΤΟΥ ANTIFA BASE ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟ:
antifaacl.wordpress.com

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟ
antifascripta.net

ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ////

Βρέθηκε η έξοδος από την κρίση!

θα πληρωθεί το χρέος με τα πτώματά μας

Ενώ οι ελληνοκύπριοι έχουν ξεκινήσει δοκιμαστικές εξορύξεις στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Κύπρου και Ισραήλ, οι φωνές του κράτους μιλάνε για άλλη μια φορά για «τουρκική προκλητικότητα». Έτσι, το αίμα έχει αρχίσει να φτάνει ακόμα και στα πιο αναίσθητα ρουθούνια.

Η γειτονιά του ελληνικού κράτους αποκτά όλο και περισσότερο «ενδιαφέρον». Και η γειτονιά αυτή, η Ανατολική Μεσόγειος, δεν χρειάζεται τόσο πολύ τα κοιτάσματα της θαλάσσιας περιοχής για να γίνει «ενδιαφέρουσα». Τα καταφέρνει κι αλλιώς. Ειδικά τώρα που οι αραβικές εξεγέρσεις έχουν αναπροσαρμόσει τους για χρόνια παγιωμένους γεωπολιτικούς συσχετισμούς της περιοχής, βάζοντας στο παιχνίδι τον παράγοντα του απρόβλεπτου. Ειδικά τώρα που η Τουρκία μετράει σχεδόν μια δεκαετία από τότε που, εξαιτίας της εισβολής των ΗΠΑ στο Ιράκ, τα τσούγκρισε με τις παλιές της συμμαχίες. Ειδικά τώρα που το όχι και τόσο «αήττητο», για όποιον θυμάται τον πόλεμο του Λιβάνου το 2006, κράτος του Ισραήλ ψάχνει για νέους συμμάχους.

Και κάπου εδώ, κάνει την εμφάνισή του το ελληνικό κράτος για να παίξει αυτόν τον ρόλο. Στριμωγμένο από τα οικονομικά του προβλήματα και την ύφεση, νιώθει τις παλιές του δυνάμεις να τίθενται εν αμφιβόλω κι αυτό δεν είναι κάτι που θα μπορούσε να το επιτρέψει. Γιατί μπορεί οι αριθμοί να μη βγαίνουν και η κατάσταση όσο περνά ο καιρός να φαντάζει όλο και πιο στριμώκωλη, το ελληνικό κράτος όμως ξέρει καλά πως **η λύση στα οικονομικά του προβλήματα υπάρχει, αλλά δεν είναι ακριβώς οικονομικής φύσης...**

Να πως το γαλανόλευκο οικόπεδο αποκτά ξανά μια ιδιαίτερη αξία. Μια αξία που του ανοίγει προοπτικές. Πολεμικές προοπτικές με πρόσχημα την «τουρκική επιθετικότητα». Κι αφού οι όροι του παιχνιδιού έχουν τεθεί, κάτι μας λέει πως, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η διαρκώς αυξανόμενη ένταση στην περιοχή θα βρει τους τρόπους της να ξεσπάσει. Κι επειδή το ελληνικό κράτος δεν έχει ούτε χρόνο για χάσιμο αλλά ούτε και την πολυτέλεια να κρύβει τις προθέσεις του, κοιτάει πως θα πλασαριστεί καλύτερα στα πλακώματα της γειτονιάς του, πως θα την φέρει καλύτερα σε κάθε ανταγωνιστή που δεν αναγνωρίζει την «παντοκρατορία» του στην Κύπρο, το Αιγαίο, τη Μεσόγειο και βάλε.

Καθώς η κρίση επιταχύνει την ιστορία, γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο πως το κάθε κράτος δεν έχει άλλη επιλογή πέρα από το να **λύνει τα προβλήματά του με κάθε μέσο και με όλα τα μέσα.** Καθώς η κρίση επιταχύνει τη βία, το ελληνικό κράτος παίζει σε διπλό ταμπλό: επιτίθεται στην εργατική τάξη και ταυτόχρονα κυνηγάει σαν αμείλικτο λαγωνικό τις γύρω εντάσεις. Κι όσο η ντόπια εργατική τάξη κάνει πως δεν καταλαβαίνει «τι δουλειά έχει το ένα με το άλλο», παραμένοντας χειροπόδαρα δεμένη με την εθνική σημαία και βουτηγμένη στον πατριωτισμό, τόσο περισσότερο ανοίγει η όρεξη του για μια «πιο αναβαθμισμένη» θέση στη Νοτιανατολική Μεσόγειο. Και οι «αναβαθμίσεις» δεν πληρώνονται ούτε με ευρώ ούτε με δραχμές...

autonome antifa★
09/11

Αφίσα από την αντιφασιστική συνέλευση autonome antifa. Θέμα της ο πόλεμος κι ο θάνατός μας ως λύση για την κρίση. Στους τοίχους της πόλης.

ΣΤΑ ΡΑΦΙΑ////

>>>>>>>>>>>>>>>>

“Αν όμως υπάρχει ένα στοιχείο ελπίδας είναι ακριβώς η καθολικότητα του ταξικού ρήγματος που θα χωρίσει τις καπιταλιστικές κοινωνίες στα δύο. Θα είναι καιροί δύσκολοι, αλλά ταυτόχρονα καιροί που θα είναι όλο και πιο δύσκολο να ζεις στο ψέμα. Και σε τέτοιους καιρούς πολλές φορές τα πιο μηδαμινά επιτεύγματα αποκτούν τεράστιο βάρος”.

<<<<<<<<<<<<<<<<

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
(ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ANTIFASCRIPTA.NET)